

F. SZAKÁL SÁNDOR VERSE

- - -

a virradati iszapban a tárgyak
öntőformái csupán
imbolygó ósanyag-formák
ásványok álruhája, hasaló humusz
nem ismer okkert, vöröset sem
parázslík picit, mint gyűrű köve
a szőnyeg, a függöny szembogara
puha mélység neszez fülemben
mészköpor gyanánt hulldogál
a padlóra a fény
vajon mi lehet a színek sorsa
amikor nincsenek
s bár a korszó kékje itt-ott megindul
szénrajz ez, egymásba omló tónusok
a te fehéred, az én feketém
negyed hét van, december közepe

